

[Erik Larsen]

sige område er noget, der kan være med til at udvikle denne side til gavn for både almindelige brugere og erhvervslivet, måske specielt den del af erhvervslivet, som ikke selv magter disse store opgaver.

I § 17 foreslås udviklingspuljerne sammenlagt til én for både folke- og skolebiblioteksområdet. Vi kan nok være bekymrede for, om skolebibliotekerne kan blive klemte, og vi mener, at det bør overvejes, om det er den rigtige model, eller om skolebibliotekerne ikke bør være under undervisningsministerens regi.

Det helt afgørende punkt for Venstre, hvor vi ikke kan følge regeringens forslag, er ligesom for Det Konservative Folkeparti med hensyn til den kommende finansiering af centralbibliotekerne. Som det fremgår af Lotz III-betænkningen, er den nuværende amtslige finansiering ulogisk, da det helt og holdent er kommunerne, der er brugerne af centralbibliotekerne. Vi er helt enige i betænkningens konklusion om, at det bør være en kommunal opgave at drive og finansiere centralbibliotekerne. Vi er enige i den opfattelse, som Kommunernes Landsforening har givet udtryk for i den rapport, der foreligger fra arbejdsgruppen, som har været med til at forberede det foreliggende lovarbejde, rapporten af november 1992. Her giver Kommunernes Landsforening udtryk for, at der bør være sammenhæng mellem brug af ydelser og bevillingskompetence.

Den omstændighed, at centralbiblioteket fungerer som et lokalt folkebibliotek i den kommune, hvor det er placeret, gør, at en kommunal finansiering ville være helt naturlig. Et statsligt folkebibliotek er for mig at se artsfremmed, og jeg er sikker på, at den udvikling og den integrering, som man kunne få ved at lade kommunerne i en region løfte opgaven, vil udeblive, fordi ansvar og kompetence kommer til at ligge et andet sted, nemlig hos Statens Bibliotekstjeneste. Der bliver kort sagt ingen sammenhæng mellem brug og bevillingskompetence. Ministeren ønsker . . .

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Taletiden er for længst overskredet.

Erik Larsen (V):

Ministeren ønsker at bruge 6 mio. kr. mere, og så er alle glade, men det er vi ikke nødvendigvis.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg må indskærpe, at taletiden i første omgang er 5 minutter. Der er en anden omgang til det, man ikke måtte kunne nå at sige i første omgang.

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal forsøge at holde mig inden for tiden.

Bibliotekernes rolle i et demokratisk samfund kan ikke overvurderes. Denne lovgivning er blevet kaldt »epokegørende« og »perspektivrig«. Det vil jeg nok synes er lidt store ord om en lovrevidering, der kun er en lille forbedring af biblioteksloven fra 1983. Den lov var jo så til gengæld den dårligste bibliotekslov, Danmark har haft, idet den fritog staten for ethvert ansvar for folkebibliotekerne.

Forbedringen ligger først og fremmest i, at staten overtager finansieringen af centralbibliotekerne, som supplerer og udbygger de enkelte biblioteker i et amt. Det er godt, men sparsommeligt, at ministeren vil afsætte 6 mio. kr. fra 1994 til bogindkøb for de fjorten centralbiblioteker og give et statstilskud til København og Frederiksberg, som har biblioteker, der har rollen som centralbiblioteker i de kommuner.

Vi deler ministerens rørende håb om, at de ekstra penge til centralbibliotekerne vil opmuntre kommunerne i almindelighed til at give bøgerne bedre vilkår til glæde for brugerne.

Det er selvfølgelig også positivt, at staten vil afsætte flere penge til fremstilling af lydbøger til brug for folkebiblioteker og blindebiblioteker. Og det er også vigtigt og presserende, at kulturministeren vil forsøge at få en samarbejdsaftale med forskningsbibliotekerne og folkebibliotekerne. Det er presserende, fordi universiteterne efter sigende er i gang med gennem styrelsesloven at reservere de store forskningsbiblioteker for universiteternes studerende, lærere og forskningen, hvorved det for almindelige lånere så vigtige samarbejde mellem forsknings- og folkebiblioteker, der har eksisteret siden 1926, hurtigt kan blive til ingenting.

Vi kunne godt tænke os at lave en lille opstramning af § 14, så forskningsbibliotekernes rolle bliver præciseret lidt tydeligere.